

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

5.nodaļa: N.K. – 20.gs. Leonardo.

288.

Attiecībā uz Miera Paktu un Miera Karogu Jūs rakstāt, ka daži cilvēki nostāsies pret to, jo viņi nesimpatizē pacifistiskām idejām. Bet kādēļ viņi skata tikai vienu karoga pusi? Pats Pakts, vispirms runā par Karoga nozīmi kara laikā, kā arī pārējos tumsonīgos graušanas gadījumos. Sarkanais Krusts ir labs miera laikā, bet tā galvenā nozīme – kara laikā. Tāpat arī Karogs kā aizsargātājs sevišķi vajadzīgs tagad, kad valstis atrodas uz bargu notikumu sliekšņa. Visievērojamākās Francijas un Amerikas kara autoritātes pirmās ir izteikušās par labu Karoga pieņemšanai. Un jau sākusies oficiāla Pakta atzīšana. Tā Panamas republika likusi pamatu un oficiāli atzinusi Miera Paktu un Miera Karogu. Un Pan Amerikas Unija, pārņēmusi savās rokās Pakta ratifikāciju, cer jau ap 35.gadu nobeigt šo lielo un neatliekamo kulturālo pasākumu ar uzvaru.

Tagad par Kultūras Līgu. Jūs rakstāt, ka esat izlēmuši koncentrēt iecerētās Kultūras Līgas darbību pie biedrības, kuras nolikumi atļauj organizēt attiecīgas sekcijas – tas ir lieliski, ka tieši pie biedrības būtu kultūras, zinātnes un mākslas grupas. Un man šķiet, ja Jūs sāksit šādu grupu organizēšanu, tad tās attīstīsies teicami. Ar laiku no tā var izveidoties lieliska skola, kaut kas līdzīgs tautas universitātei un, protams, uz pašapmaksāšanās principa. Bet sākt vajag, kā vienmēr, mazos apjomos, pēc iespējām. Nekādā ziņā nevajag pārāk savilkst stīgas, tas ir pamata likums. Tāpat iepazīšanos ar “Dzīvās Ētikas” Mācību un tās pieņemšanu nedrīkst padarīt par obligātu noteikumu. Lai tikai ļaudis nebūtu slikti un galvenais, lai nebūtu nodevēji. Laiks izdarīs savu atlasī. Vajag atcerēties, ka kanons “ar tavu Kungu” ir augstāks par kanonu “ar manu Kungu”.

289.

Viss, ko Jūs rakstāt par teātra stāvokli, ir ļoti skumji, bet visās citās zemēs tas nav labāks. Jo radio un kino ir izstūmuši patieso mākslu un radošā gara svētās uguns tiešo iedarbību. Tāpat arī fotogrāfija, kas ir neizvietoājama daudzās nozarēs, ir lielā mērā izstūmusi mākslas darbus – gleznas no vidusmēra dzīves. Diemžēl arī šo pakāpi cilvēka gara gausajā evolūcijā nākas pārdzīvot. Bet, augot un izsmalcinoties apziņai, pareizi audzinot jauno paaudzi cienīt cilvēka ģēnija radošo garu, viss atradīs sev pienācīgo vietu. Tādēļ tikai nāksies ne mazums papūlēties. Tādēļ, cik iespējams, ar visiem līdzekļiem jāceļ masu gaumes un izpratnes līmenis visos radošos novados un, protams, teātris tam ir lielisks medijs. Bet kamēr valstu priekšgalā neatradīsies augsti kulturāli cilvēki, līdz tam laikam ir grūti gaidīt patiesu kultūras sasniegumu uzplaukumu. Jo tieši vadītāji visam piešķir toni un, neskatoties uz tā saucamo demokrātismu un visu apdziedāto individuālismu, visā kā apburti seko vadītāju uzstādītam standartam. Un, protams, bieži šis standarts nav vajadzīgā augstumā.

290.

Miera Karoga idejai pakāpeniski jāieviešas dzīvē, un kā kāds rakstnieks raksta: “Katram zinātniekam, katram radoša darba darītājam, katram skolotājam un katram

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

5.nodaļa: N.K. – 20.gs. Leonardo.

aizņemti ar ikdienību, bieži nevar aptvert lielas idejas nozīmi, kas izriet ārpus viņu rutinētās darbības rāmjiem.

Nav liels to cilvēku skaits, kuru plašais prāts spēj aptvert, ka ar sargājošā Kunga pacelšanu ir likts pamats jaunam cilvēces apziņas pakāpienam, tādas apziņas, kura tiks audzināta aptvert cilvēka ģēnija radošā darba lielo nozīmi un tā svēto neaizskaramību visā pasaulē. No šejienes nav vairs tālu līdz augstākās gara Hierarhijas atzīšanai.

Līdz šim mēs dzirdam ikdienas cilvēkus, pat daudzus sabiedriskus darbiniekus lietojam tādus izteicienus kā – “viss, kas attiecas uz tīro mākslu un uz augstāko zinātņi, ir greznība.” Bet mums ir jācīnās ar tādu aplamu un postošu iedalījumu. Cilvēki brīnās, kādēļ pagrimst tikumi un viss valstu uzplaukums izrādās mirāža, bet ir laiks saprast, ja jau cilvēks nevar dzīvot bez dievišķās maizes, tad tāpat viņš nevar dzīvot bez garīgās maizes, kas dod jūtu un domāšanas izsmalcinājumu, kas iegūstams caur Daiļumu un lielo Dabas likumu un noslēpumu izpazīšanu. Bet vai tad skaistums un augstie likumi var atvērties prātiem, kas nodarbināti ar savas apziņas pazemināšanu un pielīdzināšanu masām!